

Werkers uit allerlei verschillende velden van zorg, overheid en dienstverlening worden dagelijks op verschillende manieren geconfronteerd met mensen met verslavingsproblemen. Bijvoorbeeld binnen de justitiële keten van politie, openbaar ministerie, rechtbank en gevangeniswezen, als ook binnen de geestelijke gezondheidszorg en de maatschappelijke opvang.

Door onbekendheid met en onbegrip voor het gedrag van mensen bij wie middelengebruik het belangrijkste in het leven is geworden, leidt de omgang met verslaafden in een professioneel kader geregeld tot problemen. De regels en afspraken vanuit de professionele zorg, overheid en dienstverlening zijn voor verslaafden meestal ondergeschikt aan het verkrijgen van hun middelen.

Aan de andere kant uiten verslaafden de klacht dat de werkers uit al die organisaties wel van alles aanbieden, maar nauwelijks luisteren naar wat verslaafden zelf vinden dat zij nodig hebben.

De laatste jaren is het aantal voorzieningen voor verslaafden duidelijk toegenomen. Het aantal doelstellingen in dit aanbod is groot en de specifieke acties en interventies die gebruikt worden om die doelen te bereiken zijn zo mogelijk nog talrijker. Er zijn voorzieningen om de maatschappelijke overlast te beperken, voorzieningen die inzetten op behandeling van problematiek (al dan niet met dwang) en voorzieningen waarbij rust geboden wordt in het jachtige bestaan van verslaafden. Legio voorbeelden en initiatieven zijn te noemen.

Dit congres wil een podium zijn waar werkers uit de verschillende velden van zorg, dienstverlening en overheid elkaar kunnen ontmoeten en kennis kunnen vergaren over de stand van zaken op het gebied van verslaving en zorg. Een podium waarin naast kennisoverdracht, in het middagprogramma ruim de gelegenheid is voor uitwisseling, discussie en inspiratie.